

Hajdúnánás, 1915. július 20. – Budapest, 1994. december 10.

Apja kereskedősegéd volt. 1935-ben a Debreceni Református Tanítóképzőben kántortanítói oklevelet szerzett. 1936-1937-ben tisztviselő, majd a komádi református népfőiskola helyettes, majd rendes tanítója volt, 1942-ben a kiskereki állami népiskola tanító-igazgatója lett. A nyírbátori állami általános iskola tanítója 1946-tól, majd 1949-ben általános iskolai szaktanítói képesítést szerzett, kinevezték a Nyíregyházi Tankerületi Főigazgatóság előadójának, 1950-től a Szabolcs-Szatmár Megyei Tanács Oktatási Osztálya továbbképzési csoportvezetője volt. Közben magyar-történelem szakos általános iskolai tanári oklevelet szerzett Egerben. 1952-től a fővárosban élt, előbb a Budapesti Központi Továbbképző Intézet igazgatóhelyettese, majd az Oktatási Minisztériumban a Továbbképzési Főosztály vezetője 1953. március-szeptemberben, 1953. október 1. és 1957. április 12. között oktatási miniszterhelyettes. Onnan a VII. kerületi Hernád utcai Általános Iskola élére került. 1964-től 1979-ig a Fővárosi Szakfelügyeleti és Továbbképző Intézet illetve a Fővárosi Pedagógiai Intézet tudományos munkatársa volt. 1954-ben a KLTE BTK-n történelem szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett.